

+ Welkom op deze tweede zondag van de advent. In de liturgie van vandaag voegt Johannes de Doper zich bij ons. Hij is niet enkel Doper, hij is ook: voorloper, wegwijzer, heraut. De ervaring van eeuwen leert dat wij altijd weer, steeds opnieuw herauten en voorlopers nodig hebben. We zijn immers geneigd heel snel te vergeten waar het uiteindelijk om begonnen is in ons leven. Johannes de Doper, voorloper van Jezus, wijst de weg naar Hem en geeft aan hoe wij die weg kunnen bewandelen. Gaande op de adventsroute, steken wij de tweede kaars aan.

Ontsteken van de kaars

Adventsgebed

Lied om ontferming   Gij die de wolken scheurt

Gebed

Wij bidden U, laat ons uw aanwezigheid gewaar worden. Verdrijf de slaap uit onze ogen en de onverschilligheid uit ons hart. Opdat wij zien en ervaren dat U zich toekeert naar ons. Geef dat wij ons in U toekeren naar elkaar. Door Jezus, uw zoon, onze broeder. Amen.

Lezingen

Baruch 5:1-9   Lucas 3:1-6

Overweging

Wij die hier in de kerk bidden, luisteren naar verhalen uit de Bijbel, zingen over duister en licht, advent vieren, wij zijn in Nederland een steeds kleiner wordende minderheid die kiest voor deze weg van aanbidding, bezinning en bewustwording. Toch vermoed ik dat wij met de meerderheid in Nederland dezelfde idealen delen: een wereld waarin het goed is om te leven, waarin rechtvaardigheid en liefde de basis vormen van wet en gedrag. Niemand zit te wachten op uitputting van de aarde en ecologische rampen, niemand wil rassenstrijd en onderdrukking van de zwakken, niemand wil een onmenselijke wereld. Niemand? Nou ja, in elk geval niet de mensen van goede wil. En die worden in het evangelie aangesproken: Eer aan God in den hoge en vrede op aarde aan de mensen van goede wil. Voor hen, die door het evangelie worden aangesproken, horen de twee delen van die zin bij elkaar: eer aan God in den hoge/vrede voor mensen van goede wil. Wij, aardelingen van deze wereld, zijn verbonden met Hem die deze wereld omvat en overstijgt. Er is contact tussen ons dagelijks leven en het goddelijk leven, tussen aarde en hemel.

De evangelielezing van vandaag begint met de aarde, de plek waar de ontmoeting met God plaatsvindt. ‘Het gebeurde in het vijftiende regeringsjaar van keizer Tiberius. Pontius Pilatus was landvoogd van Judea; Herodes gouverneur van Galilea; zijn broer Filippus gouverneur van het gewest Iturea en Trachonitis en Lysanias gouverneur van Abilene; Annas en Kajafas bekleedden het hogepriesterschap. Toen - toen precies in die tijd - kwam het woord van God over Johannes, zoon van Zacharias die in de woestijn verbleef.’ Johannes is geen mythische of wereldvreemde figuur, maar een mens van vlees en bloed die leeft in de tijd en in de ruimte van zijn toenmalig wereld, veraf maar ook dichtbij. U hebt dezer dagen misschien in de krant gelezen dat de ring is teruggevonden van Pontius Pilatus, in die tijd landvoogd van Judea. Een gebeurtenis die de wereldpers haalt. Het optreden van Johannes waarover wij nu horen is even oud als die ring. Maar gelukkig zijn zijn woorden niet kwijtgeraakt en ze staan ook niet in een museum. Ze kunnen ons steeds opnieuw verrassen, zoals hier en nu op de tweede zondag van de advent.

Toen, in die tijd, kwam het woord van God over Johannes. Johannes staat niet zomaar toevallig zijn eigen verhaal te vertellen. Hij is een instrument, een profeet, dat is letterlijk iemand die spreekt namens. Hij vertelt een verhaal dat hem van Godswege overkomt.

En hoe luidt het verhaal van Johannes de Doper? ‘Hij preekte een doopsel van bekering tot vergeving van zonden’. Is dat een antwoord op de vraag hoe het ideaal van een betere wereld tot stand komt? Is het een weg om onze hoop handen en voeten te geven? Misschien wel, als we er iets mee doen: bekering. Bekering, dat is een kernwoord in het evangelie. Dat is draai je om, kijk de juiste kant uit. Laat je niet verblinden door de buitenkant van mensen en dingen. Zoek de binnenkant. Er staat niet: bekeer anderen. Er staat bekeer je. Misschien kun je vanuit een andere hoek naar jezelf en naar de wereld kijken. We kunnen kijken vanuit een stem die tot ons komt vanuit de woestijn, toen Pontius Pilatus landvoogd was van Judea; de stem die roept: bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht. Elk dal moet gevuld, elke berg of heuvel geslecht worden; de kronkelpaden moeten recht, de ruwe wegen effen worden. Kan ik dat? Ja, het begin ligt bij ons. Wij kunnen onderzoeken (en daar is de advent voor) welke kronkelpaden wij gaan. Waar de weg loopt die voert van verslaving naar vrijheid. Wij kunnen ons elke dag bekeren: ons omkeren van onverschilligheid naar werkzame liefde voor God, voor onze medemensen, voor onze wereld.

Gebed

God van licht, Wij bidden om uw aanwezigheid, uw tegenwoordigheid van Geest in ons doen en laten. Licht op in onze duisternis - inspireer ons tot een nieuw elan, weg uit de sleur, moedeloosheid, oppervlakkigheid en kortzichtigheid.

Voorbede

Tot God bidden wij, die het goede wil voor alles en allen,
die ons wil bevrijden uit alles wat ons afhoudt van zijn liefde:
Dat wij beseffen welke weg wij gaan,
dat wij kronkelwegen vermijden en oprecht zijn naar elkaar.

Wij bidden in deze weken vóór kerstmis om vrede,
Vrede in ons huis, in onze parochie, in onze stad.
Versterk in ons de bereidheid om open te staan voor iedereen,
om steeds opnieuw te ontdekken
welk geloof en welke hoop andere mensen bezielt.

Wij bidden voor hen die de moed verloren hebben:
Dat zij mensen ontmoeten die in staat zijn een weg te wijzen.
Dat wij allen in de mengeling van moedeloosheid en moed
ons gedragen weten door een solidaire samenleving.

Intentieboek

Slotgebed

Moge het worden zoals Gij hebt gewild, God: licht dat niet dooft, liefde die blijft. Herschep de rust die wij hier zoeken tot nieuwe onrust vanwege mensen in het donker, vanwege hun plannen die geen kansen krijgen. Mogen wij doen zoals Gij het hebt gewild, God: Licht zijn dat niet dooft, liefde die blijft.